226-10/49 PATANJALI YOGASUTRAM

(பதஞ்சலி யோக சூத்திரம்)

பக்கம் 1 - 25.

22, 23, 24 பக்கங்கள் காணவில்லை.

226 - 10

49

ஓம் சக்தி.

பதஞ்சலி முநிவரது யோக ஸூத்திரங்கள்

ஸமாதி பாதம்.

ஸூத்ரம்.

1. இனி யோகம் சொல்லப் படும்.

ஸூ. 2. யோகம் என்பது சித்த விருத்திகளை அடக்குதல்.

வ்யாக்யானம்: சித்த விருத்திகள் என்பன சித்தத்தின் இயக்கங்கள். மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம் என்ற நான்கும் சேர்ந்து மனதுக் குள்ளே. அந்தக்கரணம் (உட்கருவி) என்று சொல்லுதல் வேதாந்த சாஸ்த்ர முறை. அவை யனைத்தையும் ~~இதே~~ ஒன்றாக்கிச் சித்தம் என்று சொல்லுவது யோக சாஸ்த்ர வழக்கு. பார்வை யென்றும் தொழிலுக்கு வெளிக் கருவி கண் என்றால் உட் கருவி சித்தம். சொல்லுக்குப் புறக் கருவி நா; உட் கருவி சித்தம். இப்படியே அமைந்திருக்கும் எல்லாம். எனவே எனது சித்தத்துக்கு [illegible] தோற எனக்கு உலகமே இல்லை. நான் ஒரு யானையைப் பார்க்கும் போது புறத்தே நிற்கும் யானையை நான் பார்ப்பதில்லை. அது காரணமாக என் சித்தத்துள் வரும் யானைச் சித்திரத்தையே நான் காண்கிறேன். எனக் குலகம் எனது சித்தமே யாதலால் என் சித்தம் எனக்கு வசப் படும் போது உலகம் எனக்கு வசமாய் விடும்.

ஸூ. 3. அப் போது காண்பவன் தன் வடிவத்தில் நிற்கிறான்.

வ்யாக்யானம். காண்பவன் = ஆத்மா. சித்தச் செயல்களை அடக்கிய போது ஆத்மா தன் ஸ்வரூபத்தில் நிற்பான் என்பது ஸூத்ரத்தின் பொருள்.

ஸூ. 4 மற்றப் பொழுது விருத்திகளின் வடிவை எய்துவான்.

வ். 'மற்றப் பொழுது' என்றால் சித்த விருத்திகளை அடக்காத போது. ஒருவன் முதலையைப் பற்றி எண்ணுகையில் அவனுடைய ஆத்மா முதலை வடிவம் பெற்று நிற்கும். "~~[illegible]~~ எண்ணுகிற படியே ஆகிறாய்" — "யத் பாவம் தத் பவதி" என்றும் "மனம் போல வாழ்வு" என்றும் முன்னோர் சொல்லியிருப்பது எதிர் காலத்தை மாத்திரம் அன்று; நிகழ் காலத்திலும் உண்மை. எப் போது உன் மனம் எதை நினைக்கிறதோ அப் போது நீ அது வாகிறாய்.

ஸூ. 5 சித்த விருத்திகள் ஐந்து வகைப் படும். அவற்றுள் சில துன்ப முடையன; சில துன்ப மில்லாதன.

வ்யா அவ் வைந்து வகைகள் எவை யென்பது கீழே கூறப் படும்.

ஸூ. 6. அவை:- ப்ரமாணம்; ~~[illegible]~~ விபர்யயம்; விகல்பம்; நித்திரை; ஸ்ம்ருதி என்பன.

வ்யா: ப்ரமாணம் என்பதற்குத் தமிழில் அளவை என்று பெயர். விபர்யயம் என்பது விபரீத ஞானம்.

ஸூ. 7. ப்ரத்யக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம் என்பவை ப்ரமாணங்களாம்.

வ்யா ஐம்புலன் களால் நேரே அறிதல் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணம் அல்லது காட்சி. ஊஹத்தால் அறிவது அநுமானம். அநுபவத்தில் பலனை எனப் படும். மேலோர் வாக்குச் சொல் உண்மை யென்று காட்டுத் தக்கன வாகிய ஆகமம் எனப் படும்.

ஸூ. 8 விபர்யயம் என்பது பொய் யறிவு. ஒரு பொருளின் மெய் யான வடிவத்தில் நில்லாதது.

வ்யா சிப்பியை வெள்ளி யாகக் காண்பது போன்ற உணர்வு விபர்யயம் எனப் படும். ஸந்தேஹமும் இதிற் சேர்ந்து அடங்கும். திரிவை மயக்கமே என்றும் பெய ரென்பர்.

பதஞ்சலி யோகசூத்திரம்

ஸூ: 9 விகல்பம் என்பது பொருளில்லாமல் வெறுமே மாத்திரம் தொடர நிற்கும் உணர்வு.

வ்யா: இந்த ஸூத்ரத்துக்கு போஜ தேவர் தமது ராஜ மார்த்தாண்டம் என்னும் உரையில் வ்யாக்யானம் எழுது மிடத்தே பின் வருமாறு சொல்லுகிறார்:—

"'மனிதனுக்கு அறிவே ஸ்வரூபம்' என்ற வசனத்தை (விகல்ப ஞானத்துக்கு) திருஷ்டாந்த மாகக் காட்டலாம். 'மனிதனுக்குக் கம்பளம் உடை' என்பது போல இங்கு (அவ் வாக்யத்தில்) வேற்றுமை யுணர்ச்சி தோன்றும் படி ~~யாக~~ இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் புருஷனுடைய 'ரூபம்' அறிவன்று; புருஷன் தானே அறிவு."

முயற் கொம்பு; ஆகாயத் தாமரை என்றார் போலச் சொல்வதில் நின்று பொருளற்ற உணர்வுகள் விகல்பங்கள் எனப் படும்.

~~ஸூ. 10 இல்லாமை என்ற உணர்வைச் சார்ந்து நிற்கும் (சித்த) வ்ருத்தி நித்திரை என்று கூறப் படும்.~~

~~வ்யா: நித்திரை என்பது ஒருவகைச் சித்த~~

ஸூ. 10. அபாவம் (இன்மை) என்ற உணர்வைச் சார்ந்த வ்ருத்தியே நித்திரை யாம்.

வ்யா:- அபாவம் என்பது ~~[illegible]~~ பௌதிக லோகத்தை விட்ட நிலை. அபாவம் என்பதே மனம். நித்திரையில் ஒன்று மில்லாத ஆனியத்தை அபாவம் என்பதே முனிவர். நித்திரையில் இருக்கும் ஒரு பொருளையுஞ் சாராமல் நிற்கிற தென்பது பொருள்.

ஸூ. 11 ~~[illegible]~~ அநுபவித்த விஷயத்தை மறவா திருத்தல் நினைப்பு.

Small Type

வ்யா: போஜ தேவர் தமது வ்யாக்யானத்தில் சொல்லுகிறார்:— "ப்ரமாணம், விபர்யயம், விகல்பம் இம் மூன்றும் விழிப்பிற் குரிய நிலைகள். ... புலப் படுகின்றன. உறக்கம் உணர்வு இல்லை. அநுபவத்தால் ... விஷயம் ... பற்றியது. ப்ரமாணம், ~~[illegible]~~ விபர்யயம், விகல்பம், நித்திரா என்ற நான்கையும் ~~[illegible]~~ ... உடையது நினைப்பு." இனி, சித்த வ்ருத்திகளை அடக்கி யாளும் நெறி சொல்லுகிறார்.

ஸூத்ரம் 12. பழக்கத்தாலும், பற்றில்லாமையாலும் அவற்றை அடக்கலாம்.

வ்யா:- ~~[illegible]~~ பழக்கத்துக்கு மூல நூலில் ~~[illegible]~~ "அப்யாஸம்" என்ற சொல்லும், பற்றின்மைக்கு "வைராக்யம்" என்ற சொல்லும் வழங்கப் பயின்றன. இவற்றின் இலக்கணம் கீழே சொல்லப் படுகிறது.

ஸூ. 13. அவற்றுள், ஒரே நிலையில் நிற்க முயலுதல் பழக்கம் எனப் படும்.

~~வ்யா:~~ ஸூ. 14. அம் முயற்சியை நெடுங் காலம் இடையறாது ஆதரத்தால் அது திடம் பெறும்.

ஸூ. 15. பார்த்தனவும் கேட்டனவும் ஆகிய விஷயங்களில் ஆசை யற்றோன் பெறும் வசீகாரத் தன்மைக்கு வைராக்யம் (பற்றின்மை) அவற்றின் மீது என்று பெயர்.

வ்யா. வைராக்யம் என்ற சொல்லுக்கு விருப்ப மில்லாமை என்பது பொருள். உலகத்துப் பொருள்களின் மீதேறி நாம் ஆவலுற்று ... அவற்றுக்கு அவை நமக்கு வசப் படுகின்றன. ஆசை துள்ள வரை அவற்றுக்கு நாம் வசப் பட்டு வருகிறோம். "வசீகாரம்" என்றால் வசப் படுத்துதல்.

ஸூ. 16 அப்பால் புருஷ அறிவதால் குணங்களினின்றும் பற்றின்மை உண்டாகிறது.

Small Type

வ்யா "குணங்கள் மூன்று— ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்பனவை. இவையே ஜகத்தின் மூலங்கள். இவற்றிலே பற்று விடுவது தான் வைராக்யத்தின் சிகரம். வெளிப் பொருள்களிலே பற்று நீங்கிய போது பரமாத்ம ஞானம் ~~[illegible]~~ கிடைக்கிறது. அதினின்றும் குணப் பற்று நீங்கப் பெறுகிறது" இனி ஸமாதி லக்ஷணம் சொல்லுகிறார்.

ஓம் சக்தி

பகுதி—ஒன்று.

ஸூ 17. விதர்க்கம், விசாரம், ஆனந்தம், அஸ்மிதை என்ற நிலைமைகளை உடையது "ஸம்ப்ரக்ஞாதம்" என்ற ஸமாதி.

வ்யா: விதர்க்கம் என்பது பொது ஆராய்ச்சி; விசாரம் ஸூக்ஷ்ம வஸ்துக்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி. அஸ்மிதை என்பது வெறுமே "நான் இருக்கிறேன்" என்ற உணர்ச்சி மாத்திரம் பற்றி நிற்கும் நிலைமை.

ஸமாதியே யோகியின் லக்ஷ்யம். சித்தத்தை அசைவற்று ஒரு பொருளில் நிறுத்துதல் ஸமாதி எனப் படும். இந்த ஸமாதி இரண்டு வகைப் படும்:— ஸம்ப்ரக்ஞாதம், அஸம்ப்ரக்ஞாதம் என. 'ஸம்ப்ரக்ஞாதம்'— உணர்வுபட்டது. அஸம்ப்ரக்ஞாதம்— உணர்வைக் கடந்தது.

ஒரு பதார்த்தத்தை மற்றெல்லாப் பொருள்களினின்றும் பிரித்து விட்டுவிட்டு அதிலேயே த்யானம் செலுத்துவது விதர்க்க ஸமாதியின் லக்ஷணம்.

த்யானம் செலுத்துதற்குரிய விஷயங்கள் இரண்டு வகைப் படும். ப்ரக்ருதியின் தத்துவங்கள் ஒரு வகை. மற்றொன்று புருஷன் (ஆத்மா). ப்ரக்ருதியின் தத்துவங்களெல்லாம் ஜடம் — உணர்வற்றன. புருஷன் (ஆத்மா) சேதனன் — அறிவுடையவன். இவ் விஷயத்தில் ஸ்வாமி விவேகானந்தர் பின் வருமாறு எழுதுகிறார்:—

"யோக சாஸ்திரத்தில் இந்த அம்சம் ஸாங்க்ய சாஸ்திரத்தை ஆதாரமாக உடையது. அஹங்காரம், புத்தி, மனம் இவற்றுக்கெல்லாம் சித்தமே ஆதாரம். சித்த வஸ்துவிலிருந்தே இவையெல்லாம் பிறக்கின்றன. ப்ரக்ருதியின் சக்திகள் சித்தத்திலிருந்தே புறம் போந்து அவை எண்ணங்களாக மாறுகின்றன. ப்ரக்ருதி (இயற்கை) ஜடப் பொருள்களாகவும் ஜட சலனங்களாகவும் இனப் படுகிறது. பொருள் வேறு சலனம் வேறு எனப் பிரிபட்டுத் தெரியாமல், கலந்து நிற்கும் பூர்வ நிலைக்கு அவ்யக்தம் (வ்யக்தி யாகாதது) என்று பெயர். படைப்புக்கு முன்பு ஜகத் தெல்லாம் அவ்யக்த நிலையில் இருந்தது. இந்த ஜகத்தைக் கடந்து நிற்பது புருஷன் — இதுவே ஸாங்க்யத்தின் ஸாரம்.

பதார்த்தங்களின் மீது த்யானம் செலுத்துவதால் யோக ஸித்திகள் பிறக்கின்றன. அறிவே சக்தி. அறிவே ஸித்தி. ஒரு பொருளை நாம் முழுதும் அறிந்து விடுவோமாயின் அது நமக்கு வசப் பட்டுப் போம். பஞ்ச பூதங்களைப் பற்றி த்யானம் செய்யும் போது அவற்றின் மீது அதிகாரம் ஏற்படுகிறது. வெளிப் படையான ஸ்தூல பூதங்களை த்யானத்துக்குரிய பதார்த்தங்களாக வைத்துக் கொண்டு செய்யப் படும் ஸமாதிக்கு ஸவிதர்க்க ஸமாதி என்று பெயர். தர்க்கம் என்பதற்கு சங்கித்தல் என்பது பொருள். சங்கை செய்து, ஆராய்ந்து பார்க்க மாத்திரமே பூதங்கள் தம் மாத்திரமுள்ள உண்மைகளையெல்லாம் யோகிக்குத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அவன் வசத்திலே ஒப்புவித்து விடுகின்றன. இதே த்யானத்தில் பூதங்களைச் சில தேசங்களினின்றும் பிரித்து அவற்றின் சுய வடிவில் த்யானிக்கும் போது அது நிர்விதர்க்க ஸமாதி யெனப் படும். அப்பால் த்யானம் மேற் கூறப் பட்ட நிலையைக் கடந்து தந்மாத்திரைகள் என்று சொல்லப் படும் ஸூக்ஷ்ம அணுக்களை விஷயமாகக் கொண்டு நிற்கு மாத்திரமே அதற்கு ஸவிசார ஸமாதி என்று பெயர். இதுவும் சில தேசங் கடந்தால் நிர்விசார ஸமாதி யாகும்.

இனி, அந்தக் கரண: ஸூக்ஷ்மம், ஸ்தூலம் என்ற இரு வகையான பூதங்களையும் விட்டு சித்தத்தையே விஷயமாகக் கொண்டு த்யானம் செய்யும் போது ஸாநந்த (ஆனந்த ஸஹித மான) ஸமாதி ஏற்படுகிறது. சித்தத்தின் ஜாட்யத்தை நீக்கிப் பார்த்துத் தள்ளி விட்டு அதன் சத்வ வடிவத்தில் த்யானம் செலுத்தி, மற்றெல்லா விருத்திகளும் மறைந்து, ஸத்வ குண ஸம்பந்த மான அஹங்காரம் மட்டிலும் பற்றி நிற்கும் போது அஃது அஸ்மிதை ஸமாதி யெனப் படும். இந்நிலை அடைந்தவர்களை முன்னோர் "விதேஹர்கள்" என்று கூறுவார். அதாவது ஸ்தூல தேகத் துடன் தம்மைச் சேர்த்துக் கொள்ளாதவர். ஆனால் இவர்களும் தம்மை ஸூக்ஷ்ம தேகத்துடன் சேர்த்துக் கொள்வர். இந்த நிலையில் இயற்கையுடன் கலந்து நிற்போர் "ப்ரக்ருதி லயர்" என்று கூறப்படுவர். ப்ரக்ருதியைக் கடந்து செல்வோர் ~~[illegible]~~ முக்தி யடைகிறார்கள்.

ஸூ 18. எல்லா வகைச் சித்த விருத்திகளையும் அழித்துப் பழகுவதால் மற்றொரு ஸமாதி உண்டாகிறது. இதில் ~~[illegible]~~ ஸம்ஸ்காரங்கள் மாத்திரமே மிஞ்சி நிற்கின்றன.

வ்யா: "இதுவே உணர்வைக் கடந்து நிற்ப தாகிய அஸம்ப்ரக்ஞாத ஸமாதி.

இதி லாபர்து தான் முக்தி வாகிறது. மேலே கூறப் பட்ட ஸம்ப்ரக்ஞாத ஸமாதி முக்திக்கு வழி காட்டுவ தின்று. அதி லாபர்து ஸாத்திகள் ஞானிக்கும். ஒருவன் கேவல ஸாத்திரும் பெற்ற பிறகு கூட மறுபடி பிறவி விழிக்கி பொக் கூடு மென்று வேதயோகர் சொல்லுகிறார்கள். ஆத்மா (புருஷன்) ப்ரக்ருதியைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். இந்த நிலை பெறுதல் மிகவும் கடினமாம். இதனைப் பெறும் உபாயம் மன லயமாகும். சித்தத்தை லய மாக நிறுத்திக் கொள். ஏதேனும் எண்ணம் உள்ளே புகும் போது அதை உடனே வெட்டி விடு. சித்தத்தில் யா தொரு எண்ணமும் கிளம்பும் போது அதைப் பா ஷாக்கி விடு. இது செய்யும் திறமை ஒருவனுக்கு வரு மானால் உடனே முக்தி உண்டாய் விடும்" என்று விவேகானந்தர் சொல்லுகிறார்.

இந்த ஸமாதியால் ஸம்ஸ்காரங்கள் ஈருகி நிற்கு மென்று பதஞ்ஜலி முனிவர் சொல்லுகிறார். ஆனால் இந்த ஸமாதி முதிர்ச்சி பெறும் போது ஸம்ஸ்காரங்கள் தா மாகவே அழிந்து விடு மென்று விவேகானந்தர் கூறுகிறார். அது பற்றியே விவேகானந்தர் இந்த முக்தியால் உடனே கொண்டு சேர்க்கும் படி யென்று பேசி யாருக்கிறார்.

"ஸம்ஸ்காரங்கள் என்பன சித்த விருத்திகளின் வாஸனைகள். நம் முடைய ~~[illegible]~~ ஸம்ஸ்காரங்கள் எண்ணங்கள் அப் படியே அழிந்து போக வில்லை. சித்தத்தில் தோன்றி மறையும் எண்ணங்கள் மிச்சம் வைத்து விட்டுப் போகின்றன. ~~இந்த~~ வாஸனைகளை யாத்திரமே மன்றி வாஸனை பரிபூர்ண விடுதலை தோன்றுகிறது. அப் போது ஆத்மா தனது வாஸனைகளையும் அழித்து விட வேண்டும். எல்லாம் அறிவு இல்ல வாஸனைகளையும் அழித்து விட வேண்டும். தான் இந்த வெளி யுடைய வனென்றும், எல்லாம் அறிவு ஸ்வ பேத்தை அறிவான். தான் இதை வனென்றும் தெரிந்து கொள்வான். தான் தனித் தனே னென்றும், ஸர்வ சக்தி யுடைய வனென்றும் தெரிந்து கொள்வான். தானே தனே னென்றும், கட்டு யாருக்கு தெல்லாம் ஒரு வழி மாயத் தோற்றமே யல்லாமல் தினைக்காமல் தனக்கு எக் காலத்திலும் எவ் வித மான தீமை யேனும் துன்ப மேனும் யதார்த்தத்தில் இருந்த தில்லை யென்று தெரிந்து கொள்வான். அப் போது அவன் கட்டுண்ட பட்ட செய்கை எல்லாம் நிறை வேறும். அவன் வரும் புவதில்லை; ப்ரார்த்தனை செய்வ தில்லை. அவனுக்கு இச்சையும் ஸங்கற்பங்கள் தாமே நிறை வேறும்." என்கிறார்.

ஸூ 19:— விதேஹ யோகிகளுக்கும் ப்ரக்ருதி லயர்களுக்கும் இந்த யோகம் உலகத் தோற்றத்தை பற்றி வருகிறது.

உடம்பை விட்டு நாம் கட்டுப் பட்டிருக்கிறோம் என்று அறிய இயற்கை யுடன் ஒன்று பட்டவர்கள் ப்ரக்ருதி லயர். இவ் விதேஹ யோகிகள் அந்த ஸமாதி யாகிய சுத்த மனநிலையால் உணர்ந்து வருகிறது. பதவி யடைந்து ஸமயத்திலும் அவர்களுக்கு உலகத் தோற்றம் ஒன்று படாது. தான் செய்யும் ஞானம் தன் இருப் போன்று தன்னை அதில் உடம் படுத்தி இருந்தும் போல், அவர்கள் இம்மை உலகத்தின் மேல் வராது உடம் படுத்தி வைக்க மாட்டார்கள். தோற்றங்களுடன்

ஸூ 20:— மற்றவர்களுக்கு அந்த (ச்ரத்தை, வீர்யம், ஸ்ம்ருதி (நினைப்பு), ஸமாதி, உணர்வு இவற்றின் வழியே) யோகம் வேண்டுகிற சித்தத்தை வருகிறது.

ஸ்ம்ருதி என்பது சித்தத்தை த்யானத்தில் நிறுத்தல். ஸமாதி என்பது ஸம்பூர்ண "உணர்" வென்றது மெய் யறிவு. நம்பிக்கை. அதி வீர்யம் அமைதி. சித்தத்தை யென்பது ஊக்கத்தி லாபர்து நின்று வருகிறது. ஊக்க முண்டாகிறது. அதி லாபர்து இத்தத் ~~[illegible]~~ உலகத் தோற்றத்தை இரண்டு மாறுகிறது. மெய் யறிவைத் தருகிறது. அது வந்தோ ஞானம். கொண்டு வெருவதை நிற வெறு.

ஸூ 21:— தீவ்ர வேக முடையவர்களுக்கு ஸமாதி மிகவும் ஸமீபமாக கூடுகிறது.

மதுரை நாராயணய்யர் யோக வெயர்ப்பால் இந்த ஸூத்திரத்தில் "யோகிகளின் முயற்சி தீவிரமாக இருந்தால் வேகம் பெற்ற தங்கள் பயனில் உயர்வார்கள். உபாயங்களும் இன்பது வரும்

ஓம் சக்தி
பக்கம் - 5

~~[illegible]~~ஸாங்க்யங்களின் தாத்பர்ய~~[illegible]~~த்தை அப் படியே எடுத்துரைக்கிறது.

உபாயம் இன்று பதம் :- முக்தி, ஸத்யம், அதிமாத்ரம். வைராக்யமும் இன்று பதம். அதிமாத்ர யான உபாயம், அதிமாத்ர யான வைராக்யம் இவை யாவற்றும் கூடிய யோகிக்கு இந்த ஸாதனத்தில் ஸாத்யமாய ப்ரகாரம் ஸமாதி ஸம்பத்தி ஆஸன்னம்."

22-ஆம் ஸூ:- ~~[illegible]~~ அதிலும், ம்ருதுவாக வேகம், ~~[illegible]~~ மத்ய மாக வேகம், அதி தீவ்ர வேகமாக வேகம் ஏற்படுவதால் ஏற்பட (பயன்களிலும்) வேற்றுமை யுண்டாகின்றது.

இதன் பொருள் ~~[illegible]~~ ஸூத்ரத்தில் நீ ஓர் கண்டம் பட்டது.

23.-ஆம் ஸூ:- அன்றிக் கடவுளை வழிபடுதலாலும்.

வழிபடுதலாவது பரிபூர்ண பக்தி செலுத்துதல். இங்கே அந்த ஸமாதி எய்துவதற்குச் சிறந்த வழி. பக்தியே ஸாதனம். ~~பக்தி ... அவனுக்கு ... இங்கு பக்தியின் இயல்பைச் ... சொல்லுகிறேன்.~~

"அண்ட ஜகத்" துக்கும் ஆத்மா தெய்வம் என்று வேதம் சொல்லுகிறது.

அண்ட ஜகத் ஓம் பரப்ரஹ்மம்.

அண்ட ஜகத் ஓம் பொருள் நிறை வாகி யானந்த "அண்ட பரிபூரண மே" என்று தாயுமானவர் ~~[illegible]~~ சொல்லுகிறார்.

இந்த உலகம் உடம்பு; ஈசன் இதன் ஆவி.

~~இந்த உலகமே தெய்வத்தின் தேகம்.~~

இந்த உலகமே தெய்வம்.

இந்த உலகம் எல்லாம் ஆகும்.

~~இந்த ... இருக்கு ... நிலைக்கு வழி ... இந்த ... யாத்திரை ... [illegible] ... இன்று ... [illegible] ... உண்டு ... 84000 (?) ... யாத்திரை ... 84000 ... என்று ...~~

ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், ஜீவம், ஜடமும் எல்லாவற்றையும் ... [illegible]

என்ற வஸ்து ... [illegible] ... யோகம்.

ஸர்வத்திலும் ஈசனைப் பூஜித்தல் ...

"ஏக வஸ்து வழிபடுதலும்" அந்த "அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி ஸமாதி" நிலைக்கு மென்று மேலே சொல்லுகிறது.

ஈசன் என்பது எவ் வகைப் பொருள்?

ஸொல்லத் தகாதது. வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாதது

எல்லாவற்றை உபாஸித்து செய்யத் தக்கது—?

அதன் குணங்களைப்

அதன் குணங்களில் முக்ய மானவை எவை?

எல்லாம் வல்லமை; ஸர்வ ஞானம்; ஸர்வ வல்லமை; ... வல்லமை;

தூய ஞானம்; ... ஸக்தியின் "ஸத்யம்" ~~[illegible]~~ நாமம்.

"ஸர்வ சக்தி" என்பது ... ஸர்வ ஞான [ஸர்வ ...] ...

(அதனால்) 'சக்தி' என்பது கடவுளுக்கு நாமம்.

ஓம் சக்தி
பக்தி

[பக்தியாலே அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதி ஸாத்தியமாகு மென்று வேதம் சொல்லுகிறது) 6

பூர்வ பக்திமான்களின் பெருமையும் இதிலிருந்தே பக்தி செலுத்தி வந்தனர்

எந்த தேவதை பகவானை உபாஸனை செய்கிறோமோ அவன் அந்த

தேவதை நமக்குக் கருணை செய்கிற தென்று ~~[illegible]~~ பெயரால் சொல்லி

யருக்கிறார்கள்.

ஜீவனும், உபாஸனையின் தேவும் ப்ரீதன மன்றும்

பக்தியின் உச்சி ப்ரீதனம்.

உலகத்தைக் காப்பது தெய்வம்.

அந்த

இந்த உலகம் இருக்கிறது;

எனவே இந்த ஒரு சக்தியால் காக்கப் படுகிறது.

இவ் வுலகம் அசைகிறது.

இதிலுள்ள ஒரு சக்தி இதை அசைக்கிறது.

அந்த சக்திக்குக் கடவுளென்று பெயர் சொல்லுகிறோம்.

அதனை வழிபடுதல் பக்தி நம்புதல். — எப்போதும் [illegible]

~~[illegible]~~, எப்போதும், எப்போதும், எப்பொழுதும், எதிலும்,

எவ்வுயிர்க்கும் நம்மைக் கடவுள் காக்கு மென்று நம்பிக்கை கொள்

வது பக்தி யென்று சொல்லப் படும்.

முதலில் பக்தி [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ அவை ~~[illegible]~~ படும். அப்போது

அந்த பக்தியினால் ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ யாதும் [illegible].

மாறின் ~~[illegible]~~ நான் [illegible] ~~[illegible]~~

நமக்கு நீக்கு தோஷம் உண்டு மென்று கற்பனை செய்கிற — அந்த

ஸாதனை செய்கிற; அவ்வளவு சொல்கிற; ~~[illegible]~~

பொருள் நமக்கு வெளியே இருப்ப தாயினும் நம் உள்ளே இருப்ப

தாயினும் அதன் பெயரே மாயை.

அதை எரித்துத் தீர வேண்டும்.

~~[illegible]~~ [illegible] ஸூர்யன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

இந்த லோகத்தில் [illegible]

[illegible] இருக்கின்றன.

பரம சிவன் திரிபுரத்தை எரித்தான்.

இன்று ஒரு திரிபுரம் தோன்றியது.

அதை மறு படி எரித்தான்.

வேறு ஒரு திரிபுரம் தோன்றியது.

பரம சிவன் அதைச் சுட்டான்

மற்றொரு திரிபுரம் ~~[illegible]~~ தோன்றியது.

அப் படியே ~~[illegible]~~ வரையும் நடந்து கொண்டு வருகிறது.

மாயை யாவது யாதெனில்:—

ஸர்வ மங்கள மயமாகிய ஜகத்தில் ஜீவன் தன் கீழ்ச்

சக்தியால் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் திரை.

இது பூர்வத்தில் ஆசார்யர் ~~[illegible]~~ சொன்னது வருணித்து பேசப் பட்டது. ~~[illegible]~~

மாயையைத் தவிர ஜகத்தே யில்லை யென்று ஆசார்யர் சொன்னார்

ஸர்வ மங்களாகாரமான ஜகத்தில் ஜீவன் கீழ்ச் சக்தியால் செய்து கொள்ளும்

திரையே மாயை யென்று நாம் சொல்லுகிறோம்.

இந்த மாயை யின்றி ஞானமயன் வயிற்றில் கலக்கம், துன்பம், பயம்,

கஷ்டம், நோய், மரணம் முதலிய அஸார ஜாதிகள் தோன்றி

ஜீவ ஜென்மங்களை அழிக்கின்றன.

இந்த மாயை ஸர்வ ஜீவ கோடிகளுக்கும் பொதுவாம்

~~"ஆஹார நித்ரா பய மைதுனஞ்ச~~
~~ஸாமான்ய மேதத் பசுபிர் நராணாம்."~~

ஓம் சக்தி

பக்கம்—7

இந்த [illegible] தொடர்ந்து பக்தி [illegible] உபாயம்.

[[illegible] யோக [illegible] — "[illegible] 9-ஆம் அத்யாயம், [illegible] 22-ஆம் சுலோகம் பார்க்க."]

ஸ்ரீ பகவத் கீதை— 9–22. [illegible]

அநந்யாஸ் சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜநா: பர்யுபாஸதே
தேஷாம் நித்யாபியுக்தாநாம் யோக க்ஷேமம் வஹாம்யஹம்.

"अनन्याः चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते
तेषाम् नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहं"

இதன் பொருள் யாதெனில்:—

"[illegible]
போற்றுவார் யாரோ?— அம் மக்கள்
[illegible]
[illegible] க்ஷேமம் நானே [illegible]"
என்று பகவான் சொல்லுகிறார்....

[illegible]

[illegible]

ஓம் சக்தி
பராசக்தி
துணை

8

மற்ற எல்லா ஆத்மாக்களை விடவும் பரிசுத்த இயல்புடைய [illegible]
[illegible] ஞான [illegible] [illegible] போதும் [illegible] [illegible] சக்தியும்
ஸர்வத்து [illegible] இருந்து இவ் வுலகத்தின் [illegible] [illegible]
யோக சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது.
இந்த [illegible] படைத்தவன்; இவன், விஷ்ணு, மஹேச்வரன் அல்லது அல்லா.
படைத்தோன் தாய்ப்பா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
மாண பொருளிப்புத்தியும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
செய்து [illegible] [illegible] [illegible] பெறுவதே [illegible] முக்தி.
இந்த [illegible] [illegible] பக்தியை விட்ட போது [illegible].
இதைக் [illegible] [illegible] போது முக்தி.
[illegible] [illegible] ஸர்வ [illegible] என்பது வேதாந்த ஸம்ப்ரதாய [illegible]
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

24 பாட்டு. கடவுளையும், [illegible] பரன் கடவுளையும் ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஒரு [illegible] புருஷன் [illegible].

ஸர்வ புருஷன் என்று கூறுவதே பொருந்தும். [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போது [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ஸர்வ [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. கடவுள் என்ற பெயரையே நாஸ்திகர் [illegible] [illegible]
[illegible] கடவுள் என்ற [illegible] ப்ரக்ருதி யென்பதும் [illegible] [illegible]
[illegible] முடியாது. நாஸ்திகர் [illegible] அல்லா என்பதும் — [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] அல்லா என்பதும்
காரணப் பொருள்"

அந்த நாஸ்திகர் கூட்டம் [illegible]. [illegible] [illegible]
அந்த நாஸ்திகர் [illegible] [illegible] [illegible] என்பதை ~~[illegible]~~
சக்தியும் [illegible] நாஸ்திகர் [illegible] [illegible] [illegible].
~~[illegible]~~

ப்ரக்ருதி கூட [illegible] நாஸ்திகன் [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
கூட [illegible]. அந்த நாஸ்திக [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] நாஸ்திகர்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] போது ~~[illegible]~~ அது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நாஸ்திகன் சொல்ல முடியாது.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நாஸ்திகன்
அது எப்படி [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
இதை நாஸ்திகன் மறுக்க முடியாது.
இதை நாஸ்திகன் [illegible] [illegible] "தெய்வம்" அல்லது "கடவுள்" என்கிறது.
அந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சொல்ல நாஸ்திகரில் [illegible]
[illegible] இருந்த கடவு [illegible]
[illegible]
ஆதலால் [illegible] சொல்லுகிறது [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] வேதாந்த சாஸ்திரமும் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. இதைப் பற்றி [illegible] (தெய்வம்) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] பாட்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:—

"சொல்லடா ஹரி யென்ற கடவு ளெங்கே,
சொல் லென்று இரணியன் தான் உறுமிக் கேட்க,
நல்லதொரு மகன் சொல்வான் — தூணி லுள்ளான்
நாராயணன் துரும்பி லுள்ளான் என்றான்.
வல்லமை சேர் கடவு ளிலா இடமொன் றில்லை
வலிய சக்தி யில்லாத இடமு மில்லை,
அல்லல் இல்லை, அல்லல் இல்லை, அல்லல் இல்லை,
அனைத்துமே தெய்வ மென்றால் அல்லலுண் டோ?"

ஓம் சக்தி
பக்கம் — 9.

எல்லாம் [illegible] என்பதை காட்டும் பதங்கள் [illegible]
[illegible]
[illegible] . ஓம் [illegible] ஓம் [illegible]

["[illegible]]

25– வரி: — [illegible] (ஸ்ரீ [illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible] "[illegible]" என்று [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

ஓம் சக்தி
பக்கம் — 10

10

மேலே விவேகானந்தரின் கருத்தைச் சொல்லியிருந்தேன்.
வான வெளியிலே வரும் புள்ளி. ஓர் பிரதேசத்தை (இடப் பரப்பை) நீ
கற்பனையால் அளந்து கொண்டு போனாலும் வெளி முடிவுறாமல் நீண்டு செல்லுகிறது. இப்படிப் போகப் போக நீ எத்தனை பெரிய வட்டம்
போட்டாலும் அதற்கப்பால் எல்லையற்ற திசை வெளி பரக்கிறது.
காலத்தைப் பற்றி நினைக்கும் போதும் ~~[illegible]~~
இப்படியே தான் நடக்கிறது. ஒரு காரணப் பொருளைப் பற்றி எண்ணும்
பொழுது அதற்குக் காரணம் கிடையாது என்ற எண்ணம் உடன் தோன்றுகிறது.
அறிவு விஷயத்திலும் இப்படியே தான். மனித மனதின் அறிவு ஒரு
வரம்புக்குள் இருக்கிறது. ஆனால் அது வளர்ந்து எல்லையற்ற அறிவோடு
ஒன்றாக உள்ளிருக்கப் பழகுகிறது. இந்த "எல்லையற்ற அறிவை"யே
யோகிகள் ஈச்வரன் என்கிறார்கள். ஈச்வரத்தைப் பற்றி மேலே (முதற் பாகம்)
முப்பத்தெட்டாம் பக்கத்தில் [illegible] பார்க்க.

26. (கே) இவன் காலத்தால் வரையறுக்கப் படாதவனாதலால், அதி பூர்வமான
குருக்களுக்கெல்லாம் கூட அவனே குரு.

(விடை) ஈச்வரனே புராதன குரு என்கிறோம். ஸர்வ ஞானத்துக்கும் உற்பத்தி
ஸ்தானம் பகவானே என்பது கருத்து.

27. (கே) ~~[illegible]~~ அவனுடைய வாசகம் பிரணவம்.
"ஓம்" என்பது பிரணவ மந்திரம். பிரணவமே பகவானுடைய முக்ய
நாமம். ஓம் என்பது மூல மந்திரம். இந்த மந்திரத்துக்கு ஆகையால்
வேத வசனங்களில் பொருள் சொல்லுகின்றனர். பிரணவம் என்று [illegible]. ஓம்
எப்போதும் புதுமையானது என்று பொருளைக் ~~[illegible]~~. ஓம்
என்று பதம் 'ஓம்' என்று ஸம்மதியைக் குறிப்பதும் மஹா [illegible]யே.
இந்த மந்திரத்தின் அதிஷ்டான தேவதை. ஸ்வரூப ~~[illegible]~~ அடையாளம்.

28. (கே) இதன் பொருளை பாவனை செய்வதே அதன் ஜபத்தல்.
எல்லையற்ற அறிவுக்கு கூட வென்று பொருளை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.
அதுவே ஜபம் பாவனை செய்யாமல் வெறுமே சொற்களைத் திரும்பத் திரும்பச்
சொல்லுதல் அதிகப் பயன் தர மாட்டா தென்பது பதஞ்சலி முனிவரின்
மதம்.
ஸர்வ வியாபகமான பரமாத்மா மனதால் த்யானஞ் செய்வது எங்ஙனம்
இயலும். வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாத பரம் பொருளை நாம் எவ்
வண்ணம் த்யானம் செய்வோம்?
எல்லையற்ற மங்கள மய மான ஞானக் கடல், எல்லாம் கடந்து நின்ற
பராசக்தி, எல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்து நிற்கும் பரம்
பொருள், மாது பிதா, பரம சக்தி, அகண்ட சைதன்யம், அகண்ட
சௌந்தர்யம், பரம ஜ்யோதி, — மஹா மௌனம், — என்று பல வகை
யாக ~~[illegible]~~ மனம் தொடர்ந்து வழங்குகிறது. எல்லாம் பொருளைப்
பற்றிச் சொல்லுதல் ~~[illegible]~~ மனதுக்கு வழக்கப் பட்டிருக்கிறது.
ஸர்வ சக்தி வாய்ந்த பரமாத்மா என்று வஸ்துவை அர்த்தமய
மாக த்யானம் செய்தாலன்றி வெறுமே நாம ஸ்மரணம்
அதிகப் பயன் படாதென்று பதஞ்சலியார் சொல்வது பொருந்து மென்றே
~~[illegible]~~ யென்று கருதுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டாகலாம்.
ஆனால் ஈச்வரனுடைய நாமஸ்மரணத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த ஞானம் உண்டு
என்று நினைத்தும் வேறு வழி வரும் ஆதலால் தோன்றுகிறது. ~~[illegible]~~
பகவந் நாமஸ்மரணமே தாரக மென்று பக்தர்களுடைய கொள்கையே
யே நான் உண்மை யாகக் கருதுகிறேன்.

ஓம் சக்தி
பக்கம்—11.

நாம் நம்புகிறோம்.

"நீ என்னைக் கொல்ல வந்தாலும் (தெய்வமே) நான் உன்னைப் பூரணமாக நம்புவேன்" என்ற வாக்கியத்தை நாம் கடைப் பிடிக்கிறோம்.

எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் எல்லாச் சிறுமைகளுக்கும் / எல்லா பயங்களுக்கும் கடவுளின் சம்மதமின்றி நிவாரணம் வேறு ஏது சமாதானம் கிடைக்காது.

"அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது." இவ் வசனம் வேத புராணங்கள் தேயத் தேயப் பார்த்தாலும் தெய்வமன்றித் துணை யில்லை. அந்தத் தெய்வம் நம் அறிவுக் கெட்ட வில்லை.

என்ன செய்வோம்?

ஸர்வமும் கடவுளை நம்பித் தான் செய்வோம். "நம்புவதே வழி யென்ற மறை தன்னை நாமின்று நம்பிவிட்டோம்."

என்றாலும், ஒரு நாளில்லா விட்டால் ஒருநாள் இந்தப் பரம் பொருள் மனிதனுடைய அறிவுக் கெட்டினதாகப் படத் தான் செய்யும்.

"அவாங்மனஸ கோசர மென்று சொல்லிப் பரம் பொருளை வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவன் உண்மையான தேட்டத்தைக் கைவிட நேரும்." என்றொரு ஐரோப்பிய மஹான் சொல்லுகிறான்.

கடவுள் அறிவுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாததென்று சொன்னவர்? அது ஒரு [illegible] பூர்வ பண்டிதர்கள் அநுபவத்துச் சொல்லிய வார்த்தை.

"ஸர்வம் பரமாத்மா" என்பதே ஸித்தாந்தம்.
எனவே, நீ தியானம் செய்யத் தொடங்கும் காலத்தில் முன்னே ஒரு வஸ்து இருந்தால் அது தான் தெய்வம். பல்லாயிரத்தால் அதுவே கடவுள். அதுவே தியானத்துக்கு உரியது. அவர் நின்றால் அதுவே கடவுள்.
எதுவும் தியானத்துக்கு உரிய பதார்த்தம்.
அங்கு அந்தந்த பாவனை ஸர்வ ரூபமான, ஸர்வ நாம பொருளை, அதை ஒரு பக்தியால் தியானிக்கிறதென்று செய்யத் தகும்...

"ஸம்பூர்ண தெய்வம் ஞானம் நான் சித்தப்பு தெய்வமா யின்
[illegible] தியான மென ஜோதி தேவ பரமமே"
என்று தாயுமானவர் சொல்லுகிறார்.

எல்லாம் கடவுளாதலாலே, மனதில் தோன்றும் சித்திர மெல்லாம் [illegible] தியானத்துக்குக் காரணம் [illegible] யென்பது இந்த உண்மையின் பொருள்.

மேலும், முன்னே நின்ற பொருள்களைத் தானே தெய்வ மென்பது மெய்யாயின், நம்மைச் சூழ்ந்த அசேதன வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் சேதன வஸ்துக்களிடம் நாம் அதிக தெய்வீக புத்தி செலுத்தி [illegible] வேண்டு மென்பது [illegible] மனிதர்களைக் காட்டிலும் [illegible] மாம். [illegible] பக்தி செலுத்துதல் [illegible] மனித உயிர்களிடம் தேவ பக்தி செலுத்துதல் நமக் கெளிது. அது மிகிய மாக்ஷ செய்யத் தக்கது. அதுவே [illegible] பரமாத்ம தர்சனம் செய்தல் [illegible] பற்று மிக்கிருக்கும் [illegible] மாயன், பல அவர்க்கு ஸம்யோகம் [illegible] இவ ஸம்யோகம்

ஓம் சக்தி
பக்கம் - 12

12

கேள்வி,
ரூபம் மூன்று வகை யாவை [illegible]

(1) சிவ, சிவ, சிவ, என்பது ராம, ராம, ராம, என்று [illegible] உச்சரிப்பதும் (2) [illegible] ஆசையும் [illegible] ரூபம் [illegible] வதும் (3) [illegible]

இம் மூன்றுக் குள் [illegible]

விடை [illegible]

இந்த ரூபத்திருள் [illegible]

[illegible] சிவ, சிவ" என்று உச்சரிப் [illegible]

[illegible] "ராம" என்னும் [illegible]
"சக்தி" என்னும் [illegible]

அர்த்த ரூபம் [illegible]

என்னும் ; [illegible]

1 "அரிய, [illegible]
அர்த்தம் [illegible]
[illegible]
[illegible] என்று [illegible]

xx xx
xx xx

விடை, [illegible]
"தத்வ மஸி" என்று [illegible]
இவ் [illegible]
[illegible] இச் செய்யுள் [illegible]:—

"பூமியி லே வழங்கி வரு [illegible]
பொருளின் [illegible]
சாமி நீ, சாமி நீ, [illegible],
தத்வ மஸி, தத்வ மஸி, நீயே [illegible].
பூமியி லே நீ [illegible] யென்று
[illegible]
சாமி நீ [illegible]
சதா உலகம் "சிவோஹம்" மென்று [illegible] யே"

29- கேள்வி:— இந்த ரூபத்தி லிருந்து [illegible]
= [illegible] நீக்கும்.

[illegible] 30- [illegible]

இனி, அப்பியாசி [illegible] [illegible] பயிற்சியால் [illegible] கூடப் பல பாதை போது, இது யோகத்தில் அறிவு, சித்தி, [illegible] முதலிய பெருமைகள் வேண்டுவோருக்கு ஒருபோதும் [illegible] தாம் அனுபவ மென்பது இல்லை வேண்டிய தில்லை.

30. நோய், உள்ளச் சோர்வு, ஸந்தேகம், அஜாக்கிரதை, சோம்பல், [illegible] உலகப் பற்றுடைமை, பிழைபடுடைய காட்சி, யோக பூமி பெறாமை, பெற்ற நிலையில் [illegible] பெற்ற பூமியில் நிலை நில்லாமை இவை யோகத்தின் இடையூறுகளாம்.

நோயில்லாமை யோக சாதனைக்கு மிகவும் முக்கியமாகும். நோயாளிக்கு யோக சாதனம் கை கூடாது. நோய் [illegible] [illegible] பொறுமை, லோபம், அஸூயை, கோபம், காம முதலிய துர்க் குணங்களால் [illegible] [illegible]

[illegible]

உள்ளச் சோர்வால் [illegible] [illegible] சாதனைக்கு வேண்டிய [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] "பூமி" என்றால் "அனுபவ நிலை" என் [illegible] யோக சாஸ்திரத்தில் "பூமி" [illegible] சாதனத்தின் [illegible] [illegible]

[illegible] சாதனை [illegible] இருக்கின்றோம் [illegible] போகும்.

31. மேற்கூறிய இடையூறுகள் நேர்ந்தால், ~~அவை~~ அவற்றுடன், துக்கம், மனச்சோர்வு, மெய்ந் நடுக்கம், [illegible] என்பவை தோன்றுகின்றன.

32. அவற்றை அகற்றுவதற்கு ஒரே தத்துவத்தை அப்பியாசிப்பதே உபாயம்.

"ஏக தத்வம்" என்பதற்கு "ஈசுவரன்" என்று சிலர் பொருள் [illegible] "யாதாயினும் ஒரு தத்துவம்" என்று [illegible] யாதாயினும் ஒரு தத்துவத்தை எடுத்து அதனை தியானம் செய்து பழகப் பழக மேற் கூறப்பட்ட இடையூறுகள் நீங்கிவிடும்.

ஓம் சக்தி

பக்கம் 14

14

இது பொதுப் படையான வாக்கியம். இன்னின்ன தத்துவங்கள் அப்பியாசத்துக்கு உரியன என்பதற்கு இது முறையாக விளக்கிச் சொல்லுகிறோம். மேலும் நூல் ஒருவருக்கு வேண்டிய தக்கது [illegible] வேண்டும் [illegible] வாம். ஆதலால், அவரவர் தத் தமக்கு இணங்கிய அப்பியாசத்தைக் கைப் பற்றிக் கொள்ளுதல் பொருந்தும். [illegible] அமைதி [illegible] வாம்.

33. சுகம், துக்கம், புண்ணியம், பாவம், இவை யுள்ள வாழ்வுகளில் முறையே நட்பு, கருணை, மகிழ்ச்சி, உபேக்ஷை என்பவற்றைச் செலுத்துவதால் சித்தத் தெளிவு அமைதி யுண்டாகும்.

சுகமாக வாழ்வோரைக் கண்டு நீ பொறாமைப் படாமல் அவரிடம் நட்புச் செலுத்த வேண்டும். துக்கப் படுவோரிடம் கருணை செலுத்த வேண்டும். புண்ணியச் செயல்களைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டும். பாவச் செயல்களைக் கண்டால் அவற்றில் இணை மடையாமல் புறக்கணிப்பு பண்ணுதல் வேண்டும்.

34. வாயுப் பிழ மூச்சை வெளியே விடுவதனாலும், உள்ளே அடக்குவதனாலும் (சித்தம் அமைதி பெறும்.)

[illegible] இப் பதம் [illegible] மூச்சை. [illegible] முறையை, "ப்ராண [illegible]" என்று சொல்லப் படும். மூச்சை உள்ளே இழுத்தல் பூரக [illegible] வெளியே விடுதல் [illegible] பண்ணுதல் கும்பக [illegible] படும். ப்ராணாயாமம் பல வகைப்படும் [illegible] யோக நூல்களிலே [illegible] அவற்றுக் குரிய [illegible] [illegible] இடம் தள்ளாமல் மேற்கொண்டு [illegible] [illegible] பண்ணுதல். ப்ராணாயாமம் [illegible] வாயுவே [illegible], மூச்சை [illegible] பல [illegible] "மூச்சு" என்பது "ப்ராணன்" என்ற பதம் [illegible] அதற்கு [illegible] ஜீவசக்திக்கு [illegible] பெயர் பண்ணும். மூச்சுக் காற்று [illegible] ப்ராணன் என்று பெயர்.

[illegible] [illegible] உடம்பு [illegible] [illegible] உயிர் [illegible] [illegible] மூச்சு [illegible]. [illegible] உயிர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தொன்று [illegible] [illegible] [illegible] முடைய [illegible]

35. [illegible] கட்டுப் படும்.

விஷயவதீ வா ப்ரவ்ருத்திர் உத்பன்னா மனஸஸ் ஸ்திதி நிபந்தனீ" என்பது மூலம்.

[illegible] பொருள்; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆகிய [illegible] [illegible] [illegible] கட்டுப் பட்டு [illegible] என்பது [illegible] செய்யப் படு [illegible] [illegible] வெளிப் படையான, பொருளைத் [illegible] [illegible] எனினும் [illegible] [illegible] பொருள் [illegible] [illegible] செய்து [illegible] [illegible] பொருள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வேறு பல [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பொருள் [illegible] [illegible]

அவர் [illegible] [illegible] பொருளைச் [illegible] பண்ணி [illegible] பொருந்து [illegible] என்று பார்த்து [illegible] கொள்ளுதல் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லுகிறோம்.

ஓம் சக்தி
பக்கம் - 15.

15

"அப்யாஸத்தில் வரும் இடைஞ்சல்களுக்கு இப் பட்ட அனுபவ புருஷர்களின் ஸாது
ஸங்கமே, மனம் அந்த அப்யாஸத்தில் நிலை பெற்று லாபம்" என்று ஸ்வாமி
காசிநாத [illegible] வியாக்யானம் பண்ணுகிறார். இப் பால் ஸ்ரீ வரும் குறிப்புகள். அவரால்
சொல்லப் படுகின்றன மனத்தை அடக்க ஒரு யுக்தி. துரிய லே நிஷ்டை யடைந்த
சில நிலைகளுக்கு இப் பால் அடுத்த தான ஸாதகர்களின் அனுபவ மென்று
சொல்லுகிறார்கள். நாக்கின் அடியில் நிறுத்தினால் விசேஷ மான ரஸத்
தை யறுபவம். நாக்கின் நுனியி லே நிறுத்தினால் . [illegible] உணர்ச்சி
உண்டாகும். இப் படி எத்தனையோ சொல்லலாம். சொல்லப் படுகின்றன.
அப்யாஸத்தில் ஸம்சய மேற்படுவதால் மேல் செல்ல முடியாதவர்களுக்கு இந்த
அனுபவங்கள் தோன்றினால் ஸம்சயங்கள் நீங்கி மேல் அப்யாஸத்தில் செல்ல இட முண்
டாகு மென்பது யோகிகளின் கருத்தாகும். ~~[illegible]~~; (சித்தம்

36. அல்லது சோக மல்லாத ஜோதி மய மான (~~[illegible]~~) சித்த ஸமாதானம்
பெறும்.)

ஸ்வாமி விவேகானந்தர் எழுதுகிறார்:-
"ஹ்ருதய ஸ்தானத்தில் ஒரு தாமரை கவிழ்ந்த தாக நினைத்துக் கொள். அதன்
இதழ்கள் கீழ்நோக்கித் தொங்கு கிறதாக நினைத்து பாவனை செய்து கொள்.
அதன் மத்தியில் ஸுஷும்னை [illegible] [illegible] மூச்சை வெளி விடும் போது
அந்த தாமரை மேல் மல்லார்ந்து - மேல் நோக்கி - வருவது, அதன் இதழ்கள் மலர்ந்து
நிற்பதாக பாவனை செய். அதன் நடுவே ஜோதி மய மான ஒரு வஸ்து ஜ்வலிப்பதாக
வும் நினைத்து அந்த ஜோதிப் பொருளை த்யானம் செய்." என்கிறார்.

இந்த இடத்தில் ஸ்ரீ நாராயணஸ்வாமி ஸ்ரீ வரும் விசேஷமாய்ச் சொல்லுகிறார்:-
"ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஒரு சக்ரம் உளது. அது 8 இதழ்கள் உடையது. அது அதோ
முக மாக இருக்கிறது. ப்ராணாயாமத்தால் ஊர்த்வ முக மாகத் திருப்பி அதில்
மனத்தை நிறுத்த வேண்டும். அதன் மத்தியில் ஸூர்ய மண்டல மிருக்கிறது
அது அகாரம் என்ற அக்ஷரமும், அதன் மேல்
[illegible] இருப்பது [illegible] சந்த்ர மண்டலம் உகாரம் என்று
அக்ஷரமும், அதற்கு மேல் அக்னி மண்டல மாகிய ஸுஷும்னை
என்ற அக்ஷரமும், அதற்கு மேல் மகாரம் என்ற அக்ஷரமும், அதற்கு மேல்
இருப்பது ப்ரணவம் - [illegible] - ப்ரஹ்ம நாதம் என்று சொல்லப் படும்
ப்ர வியோம [illegible] - துரியா வஸ்தை - ப்ரஹ்ம நாதம் என்று சொல்லப் படும்
அந்த மாத்திரை யும் இருக்கின்றன. அந்தத் தாமரையின் கர்ணிகையில் ஊர்த்வ
முக மான ப்ரஹ்ம நாடி இருக்கிறது. அது ஸூர்யாதி மண்டலங்களின் மத்தியில்
ப்ரவேசிக்கிறது. அதற்கு மேல் போய்ச் சேர்ந்து [illegible]
நாடி. அது வெளியே ஸூர்ய மண்டலத்தில் தான் [illegible]
போகிறது. அது தான் ஜ்யோதிஸ் ஸான மான ஸ்தானம். அதில் த்யானம்,
செய்தால் "சித்த ஸமாதி" உண்டாகிறது. வஸ்துக்களின் தன்மை
[illegible] (Thought forms) [illegible] ஸாக்ஷாத்காரம் பெறுகிறான். அந்த ஸ்தானத்
தில் மனம் நிலைத்தால் ஸூர்யன், சந்த்ரன், நக்ஷத்ரங்கள், ரத்னங்கள் இவற்றின்
ஜ்யோதிஸ் போலுள்ள நாடி ரூபமாகத் தோன்றுகின்றன. அதாவது, மனம் அந்த
ஜோதிப் போலிருக்கும் நாடி ரூப மாக ஆகிறது. ஸ்வப்ரகாச நாடியை அடைந்திருக்கின்றதைப் போல்
தோன்றுகிறது. [illegible] [illegible] அதனால் ஸத்வம் மேலிட்டு
இந்த மனம் - ரஜஸ், தமஸ் இரண்டும் குறைந்து ஸத்வம் மேலிட்டு
ப்ரகாசிக்கிறது. அதனால் அந்த நிலை "ஜ்யோதிஷ்மதீ" (ஜோதி யுடையது) என்று
சொல்லப் படுகிறது" - (~~[illegible]~~)
ஸூத்ரத்தில் சொல்லப் படுகிறது.

ஆயினும், மேற் கூறிய இரண்டு ஸூத்ரங்களின் (35, 36). கருத்தான பொருள்
[illegible] முறை இவ்வளவு அருமை யாகச் சொல்லப் பட்டது.
ஒரு பொருளை யுடைய தொழில் நிலை பெற்று மனம் ஒரு நிலை
படு மென்பது 35-ஆம் ஸூத்ரக் கருத்து.
துன்பம் யாது மின்றி ஜோதி யுடைய மன நிலை, (சோகம், வருத்தம், மௌட்யம்
இல்லாமல் ஜோதி) பெற்று சித்த ஸமாதானம் படுமென்பது 36-ஆம்
ஸூத்ரக் கருத்து.

ஓம் சக்தி
பக்கம்-16.

16

37. அதாவது விருப்பம் நீங்கிய பொருள் சித்தத்தினால் (... மனம் ஒரு நிலைப் படும்.)

"வீத ராக விஷயம் வா சித்தம்" என்பது மேலும் இதன் பொருளை நன்கு விளக்குகிறது. பொருட் பாத 35-ஆம் சூத்திரத்தி லடுத்து - மற்றொரு முறை இருப்பதாகச் சொல்ல வேண்டும்.

"விஷய வதீ வா ப்ரவ்ருத்தி ருத்பந்நா மனஸ: ஸ்திதி நிபந்தநீ" — (35) (அதாவது) விஷய முடைய தொழில் மனதின் [illegible] கட்டும்.

"விசோகா வா ஜ்யோதிஷ்மதீ." (36)

"சோக மற்ற ஒளி யுடைய ப்ரவ்ருத்தியும்" — (அவ்வண்ணமே மனதைக் கட்டும்)

"வீத ராக விஷயம் வா சித்தம்" - (37)

"விருப்பம் பொருள் நீங்கிய சித்தமும்" — (அவ்வண்ணமே மனதைக் கட்டும்)

"வா" என்னும் இடைப் பொருள் குறிக்கும் [illegible] சூத்திரங்களிலே காண்க. ("வா" = அல்லது)

இவ் விடம் பண்டைக் காலத்து வியாக்யான கர்த்தாக்களின் அநுபவத்து ஸ்வாமி விவேகானந்தர்:—

"அல்லது விருப்பம் நீங்கிய ஒரு சித்தத்தைப் பற்றி தியானம் செய்ய லாம்" என்று பொருள் ... ஒரு ஞானி யுடைய சித்தத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். "யார் ஒருவர் ... விருப்பங்களை நீக்கி விருப்பமற்ற வெண்ணம் அத் தகைய அச் சித்தம் எல்லா விருப்பங்களும் நீங்கி ... சித்தத்தைப் பற்றி தியானம் செய்வதால் உள் உள்ளத்தி லே அமைதி யுண்டாகும்.

இவ்வண்ணமே மதுரா பாலகாண்டத்தில் உரையில் :- "அல்லது ஆசை யற்ற மனமாகிய (அது ஸ்வாத்யாயம் பெறும்)" என்று பொருள் புருஷர்களை மனம் ... வரும் குறிப் பெறுதி யாகக்கூறும்:—

அநி வாட்டும் [illegible] "ஆசை யற்ற ... ஸ்வாமி முதலிய மஹாத்மாக்களின் [illegible] நிலைமை தியானிக்கலாம், அந்த நிலைமை, அப்போது தியானித்தல் வேண்டும் அவர்களின் ... செய்கிற யோகி பெறுகிறான்."

38. அல்லது கனவு நிலை உறக்கத்திலும் உண்டாகிய ஞானத்தை தியானம் செய்தல்.

[illegible] ... உண்டாகு மென்கிறார். கனவு ... அறிதல் ... செய்து ... கனவு ... நிலை ... வருகிறது. ஸ்வப்னத்தில் நாம் இந்த ... இவ் வுலகத்தில் தோன்று ... ஸம்பந்தப் படுத்த ... ஞானம் இது. ... நாம் ... அநுபவ ... கனவு ... ஸ்வப்னத்தில் நாம் இந்த ... மெய் ஞானம். ஸம்பந்தப் படுகிற தென்பது

ஸ்வப்ன ஸ்த்ரானங்கள் — ஸ, ர, க, ய, ப, த, நி — என ஸப்தஸ்வரத்தில் ... எழு ... ஏழு ... அதாவது ... "ஸ" (ஷட்ஜம்) என்று ... ரி, க, ம, ப, த, நி பட ... மற்ற ... "நி" ...

~~[illegible]~~ நாம் பாடும் போது நீ தே சில ஸ்வரங்கள்
எட்டாத போதுள் அதேபோல மாத்திரம் கொள்ளுகிறோம் அதாவது —
~~[illegible]~~ நடுவிலுள்ளது பாக — மூன்று "ஸ" (மந்தரம்) "ம" (மத்யமம்)
சொன்ன இடைத்தை இப் போது "ப" (பஞ்சமம்) என்று வைத்துக் கொண்டு
அதற்கு மேல் அடி வேண்டுமென்றால் தாரஸ்தாயி ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி
ஏற்றிக் கொண்டு போகிறோம். எப்படி நாம் சொன்ன போ
திரும் ஸாதாரண மனித னுடைய தொண்டை யளவு இரண்
டரை ஸ்தாயி தான். ~~[illegible]~~ ஒரு ~~[illegible]~~ ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி —
ஒரு ஸ்தாயில் அதற்கு மே லே ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி மேல் ஸ்தாயி.
எழுக்கு நீ தே புள்ளது கீழ்ஸ்தாயி.

எல்லாரும் ஸாதாரண மனித னுடைய தொண்டைக்கு
இரண்டரை ஸ்தாயி தான் எட்டும். சில பேர்க்கு மூன்று
ஸ்தாயியும் சில பேர்க்கு இன்னும் அதிகமாகவும் எட்டக்
கூடு மென்று சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும் மூன்று
~~[illegible]~~ ஸ்தாயிக்கு மே லே மனிதத் தொண்டை போகுதல்
ஸாத்திய மில்லை.

ஆனால் ஒலி யுலகத்தில் அனேக ஸ்தாயிகள் இருக்கின்றன
இனிக் குறைக் கத்து ~~[illegible]~~ வரை எட்டு மாக வைத்துக் கொள்
வோம். சக்தி மண்டலம் [illegible] மேல் [illegible]
அப்படி னுண்டாகும் ஒலி [illegible] ஒரு கோடி [illegible]
[illegible] எத்தனை ஸ்தாயி [illegible]
லாம்? [illegible] ஒரு [illegible] வைத்துக் கொள்
வோம். [illegible] அதனைக் குறித்து
[illegible]
[illegible] ஸ்தாயிக்கு
அதில் [illegible] ஒலி ஒரு [illegible] போகும்? ~~[illegible]~~
[illegible] ஒலி யுலகத்து ஸ்தாயிகள் அனேக [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] இரண்டரை ஸ்தாயிகள்
மனித னுடைய தொண்டைக்கு [illegible] னுடைய [illegible]
[illegible] எட்டுவது போல, [illegible] னுடைய [illegible]
[illegible] ஒரு ஸ்தாயிகள் தான் [illegible] என்று
[illegible] சொல்லிய [illegible]
[illegible]
[illegible] அவர்க்கு [illegible] — என்னாத்
அதாவது, — எல்லாரும் [illegible]? [illegible] என்ன [illegible] என்னாத்
[illegible], என்ன என்ன என்ன என்ன என்ன
[illegible] — [illegible] கடலில் ஒரு ஸ்தாயி [illegible] னுடைய [illegible]
[illegible] என்று [illegible]?
நாம் எல்லாரும் [illegible]?
இது போல அவர்க்கு [illegible], [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] கடலில் [illegible] னுடைய
[illegible] "ஸ்தாயி" ஒலி தான்
[illegible] அதற்கும் [illegible]
[illegible] என்று [illegible] ஒரு [illegible]
[illegible] நாம் [illegible]

[illegible]

ஓம் சக்தி
பக்கம் — 19.

இவ்விதமே நம் முடைய சைதன்யமும் அனந்த விஸ்தா-
ரமுடையது.
பரமாத்ம சைதன்யத்தின் [illegible] ஜீவ கோடிகள்
அனந்த கோடானு கோடானு கோடானு கோடி சைதன்ய
ஜோதி யாக வர்ணித்து நிற்கின்றன — உபநிஷத்
துக்கள்.

எல்லாம் — என்பது சர்வத்தின் பெயர்.
நான் என்பது அதில் சைதன்யத்துக்குப் பெயர்.
சர்வ மென்று நாம் சொல்லுவது பிரகிருதி யாகிய நம்
முடைய முன் நின்ற சைதன்ய [illegible] + [illegible]
[illegible] யே யாகும்.
சர்வ மென்று மனம் சொல்லுவது வேறு; சர்வ மென்று
ஞான லோகம் வேறு; சர்வ மென்று பக்தி லோகம் வேறு;
இந்திரியங்களுக்கே சர்வம் [illegible] மய மான லோகம்
வேறு. சர்வம் ஜோதி மய மான லோகம் வேறு;
[illegible] மய மான [illegible] வேறு ∆ \ எனப் பல வாக அனந்த
லோகங்கள் தோன்றுமாயினும்; சர்வம் ஒன்றும்
அதன் பெயர் கடவுள்.
மனம் ஞானம் அது வே; வாக்கும் அதுவே.
அது அனந்த லோகங்களா அனந்த வஸ்துக்களா வே
பெருகிய அனந்தானந்த வஸ்தும்
ஒரு [illegible] தொழிலாம், [illegible]
என வே ஒரு அந்த சர்வ [illegible] கடவுளின் [illegible]
தொழிலாம், அந்த [illegible] தொழிலாம்.
தொழிலாம், [illegible] தொழிலாம்.
சர்வமும் அதுவே யெனில், சர்வ [illegible] பதார்த்தங்களும்
அதன் பிரகிருதி [illegible] கருதி [illegible] [illegible] அல்லவோ?
சர்வமும் பரமாத்ம [illegible] — அந்த "சர்வ" [illegible] [illegible]
நின்ற சைதன்யத்தின் [illegible] ஒரு [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] மென்று [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
ஆயும்.
இவ்வே நாம் [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ உண்மை — அறிவு —
சைதன்யம் அனந்த மாக இருக்கவும் [illegible] அதில்
இருக்கும், [illegible] "ஸ்தூலங்கள்" [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] எட்டு ஸ்தூல,
எட்டு [illegible]. [illegible] [illegible] எட்டு [illegible]. [illegible] [illegible]
என்பது ஸ்தூலங்கள் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
ஓம். இது [illegible].
சைதன்ய மாகிய [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
பக்ஷம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நாம் [illegible]
அவ [illegible] [illegible], [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] சைதன்ய மே யாகும். அது [illegible]

ஓம் சக்தி

பக்கம் - 20.

இந்த ஜகத்தில் மனுஷ ஜாதி தோன்றியபின்
நம் முடைய வரை யுகக்கப்பட்ட பல ஜாதிகள் ஒன்
றோ அனேகங்களோ பல இருக்கின்றன. ஸம்வாதங்கள் ஏற்
பட்டனவோ? அப்படி யிருந்தும் அவற்றின் விவரத்தினால்
இந்த ஸ்ரீ மண்டலத்தின் மீது இது வரை ஏற்பட்டதாயும்
இப்போது ஏற்பட்டு வருவதாயும் இனி ஏற்படப் போவ
தாயுமுள்ள பெரிய ராஜ்ய வேதங்கள், என்னவென்றால்
ஆதி மானிட ஜாதி யோகம். நமக்குப்
ஜ்யோதி ரூபமாக ஜீவனும் அப்படியே ஜ்யோதி "ஸம்ஸ்காரங்கள்" சில சில மாறுதலும்
பல ஜாதிகளுடைய வர்ண வேதங்கள் அனந்த மாகும்.
இவற்றுள் யாதும் வர்ண
இவ்வளவு ஜீவ நம் முடைய ஸாதாரண ஞானம் புத்தியின்
அளவு, ஸாதாரண மனித னுடைய ஸாதாரண புத்தியி
லே யாகிய சைதன்ய "ஸம்ஸ்காரங்கள்" சில சில மாறுதலும்
இவற்றுள் ஒரு அனந்த மான ஸம்பவங்கள் நிகழ்ந்து
வருகிறது. இது நமக்கு அனந்த மான
வெளிப் படை.
இப்படியாயினும் ஸாதாரணமாக
அப்படி யிருந்தும் மனிதர் இந்த எல்லைக்குள் நின்று
தங்கள் ஸாதாரண ஞானம் ஸம்ஸ்காரத்தோடு பொருந்தி
ஸாதாரணமாக பழகுவது அருமையாக இருக்கிறது
ஆம் எவனும் காணப் பெற்ற லாபம் இந்த ஸர்வ
ஜ்ஞானத்தின் எல்லைகளுக்குள் நின்று விடுகிறான் அப்படி
வேல மனுஷர் [illegible] ஒரு சில ஸமயங்
களில் தான் [illegible] நெருப்பு
ஒன்று பட்டது அனந்தமானவை. ஸாதாரணமாய்
மனுஷ் ஜீவன் பெய்த யாதும் ஸாதாரண ஞானம்
படைத்த ஜீவனை அறிய ஸாதாரண ஞானம் படைத்தவர்
போலக் கல்வி பொருள் வெளிப் படை நம்மோடு சேர அனந்த
புத்தி மூன்று கூறு அதற்கு ஸாதாரண மனதுக்கு
வெகு காட்சிகள் புலப்பட்டு நிற்பவை அந்த நிலையை அவர்
கள் கண்டு உணர்வுடன் அந்த நிலைமை ஒரு நிமிஷம்.
ஞானம் உயர் யோகம் படைத்த ரிஷிகள்.
இதை ஞான ஸாதாரண ஞானம் நிலையில்
[illegible] ஸாதாரண ஸம்ஸ்காரங்களும் இவற்
றின் இயல்பும் ஒரு சைதன்ய ஸம்ஸ்கார சைதன்ய ஸம்ஸ்கார
தோன்றும் நிலையிலும் ஆம் என்று [illegible]
ஸாதாரண என்று இங்கே சில நிலை தத்துவ சாஸ்திரங்
களில் [illegible] ஸம்ஸ்காரங்களுக்குள்ளே ஒரு
வகை சைதன்ய ஸம்ஸ்காரங்களுக்கு ஒரு பெயர் கொடுத்
திருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் ஒரு பெயர் உண்டு
அது மறைந்திருப்பது (Sub-Conscious) என்றும், ஸாமான்ய
நிலைக்குக் கீழ்ச் சைதன்யம் "ஸாதாரண
சைதன்ய ஸம்ஸ்காரத்துக்கு மேலே மேலே
அதீத ஞானத்தோடு கூடின எல்லைக்கு அப்பால்
பெயரும் ஆகும், இந்த ஸம்ஸ்காரங்களுக்கும் ஒரு பெயர் கொடுத்து
சைதன்யம் அதாவது மேல்-சைதன்யம் (Super-Conscious) என்றும்
பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஓம், சக்தி

பக்கம் - 21.

[illegible]

ஓம் சக்தி
பக்கம்-25

ஒரு செய்கை ~~[illegible]~~ நம்முடைய சித்தத்தில் ஒரு பதிவை
போடுகிறது. அந்தப் பதிவை ஞாபகமென்று படுவது மட்டுமன்று. சித்தம்
உள்ள ஸம்ஸ்கார ரூபத்தில் ஞாபகம் புதிய
ஸம்ஸ்காரம் வரை பதிப்பது. அதனால் ஸம்ஸ்கார பாதாளத்திலும் போய்
பட்டு விடுகின்றது அதனால் தான ஸம்ஸ்கார
அழிப்பது. ~~[illegible]~~ சித்தச் செய்கை
ஒரு முறை ஒரு ~~[illegible]~~ செய்து தொழிலை
நிகழ்த்தால் அது மேலு மேலு நிகழும். ஒரு முறை செய்த
மீட்டும் மீட்டும் செய்தல் இன்றியமையாத தாகி விடும்.
"Qui a bu, boira" என்பது ப்ரெஞ்சு பழமொழி. அதன் பொருள்:
(இதற்கு முன் னே) குடித்தவன் (இனி மேல்) குடிப்பான்.
ஒரு முறை பொழுதை வீண் போக்குதலில், முதல் நாள் செலுத்தும்
போது ~~[illegible]~~ நாசம் போகும். ~~[illegible]~~ விட்டுப் பொழுதைப்
போக்குதலும் மேன் மேலும். ஒரு முறை [illegible] வேண்டு
விண்டாலும் [illegible] [illegible] தெல்லாம் ஊறுகவேகும்.
பேனாச் சுத்தியால் [illegible] தெல்லாம் [illegible]
ஒரு முறை ஒருவனை ~~[illegible]~~ [illegible] யாக தாவினா செய்தோம்,
அல்லது அடித்தோம் — அல்லது வேறு வகைகளில் ஒருவருக்கு
தீங்கு விளைவித்தோம் என்றால் பிறகு அவர்களைக் கொன்று போடு
நிலைக்கு தெல்லாம் மனம் அசாந்தி படைக்கும்.
தெல்லாம், நினைக்கும் பொழு தெல்லாம் மனம் அதிர்ந்து
~~[illegible]~~ தீய பழக்க ஸம்ஸ்காரங்கள் ~~[illegible]~~ மீண்டும் செயல் உண்டாய்
மீண்டும் அதிகத் ஸம்ஸ்காரங்களாய் வளர்கின்றன. புதிய பல தீய
செயல்களாய் இவ்வளவும் தீராத வாழ்வில் பாக நாடு பெரும்
நல்ல பழக்கங்களும் அப்படியே. இவற்றுள் நல்ல பழக்க ஸம்ஸ்
காரங்கள் தீய பழக்க ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெரும்பாலும் ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~, இருதயங்களும், [illegible], [illegible] [illegible], [illegible],
பாதகங்களும் வல்லனம். ஆனாலும் பரிபூரண யாக அழித்து
விட மாட்டாது. ஏனெனில் சித்த கோசத்தில் ஸாதாரண
நிலையாக்கு — அதாவது மேல் ஸாதாரணத்தில் தலைமை பதிய வெற்றி
நிலையாக்கு — நல்ல ஸம்ஸ்காரங்கள் [illegible] தீய ஸம்ஸ்
காரங்கள் அதிக வேகத்துடனும் ஸம்பூர்த்தி யுடனும்
பயனே தான் [illegible], [illegible] இட [illegible] வெளி [illegible],
இன்றும் ஸம [illegible] [illegible] வாசிகின்றன. தீயதை
நல்ல நிழிப்பது போல [illegible] ஸமயங்களில் நல்லதைத் தீயது
கெடுக்கிறது. [illegible] [illegible] ஸம்ஸ்கார புத்தித்தால் நிலன்
நிலை சித்தம் ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] காருப்பது உண்டு, அதை
யும் அதன் புதுத் தோல [illegible] அறிந்தும் யும், உதறி
எறிந்து வருகிறது. இவ்வளவும் எறிந்த பின் [illegible] என்று
சொல்லப் படும். இதன் காரணம் யாது?
ஸால நிலை ஏதேனும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸம்ஸ்காரங்கள் ~~[illegible]~~ அதாவது,
நில வேகம் புகுந்து [illegible] ~~[illegible]~~ நல்ல [illegible] ~~[illegible]~~ யடையவர்க்கு
நில ஸம்ஸ்காரங்கள் குறைய அதிக வேகத்துடன் வளர்கின்றன
~~[illegible]~~ பட்டதும், தீய ஸம்ஸ்காரங்களை அதிக
வென்று புகப் படுகிறது. உயர்ந்த மேன் மேலும் புதியன
அவ்வளவு மன்று. ஏனெனில்
புதியன வாசித்து தோன்றி வருதலால்.
ஆகவே, நில மேலும் பொறுமையால் நல்ல ஸம்ஸ்
ஸ்காரங்களை வெற்றி பெற்று வருகின்றன. ஆனால்
வெல்ல வில்லை. உயரே வெற்றி படைத்து வென்றி
வருகிறது. இன்று வரை பூமியின் மீது தெய்வத்தன்மை ~~[illegible]~~
நிலைமைகளின் தொகை அதிக மா? மாந்தியர்களின் தொகை